

Му кладе киска босилѣокъ,
Прибра съ да го целивать.
Стоянъ ъж фати за рѣка:
„Добре ми дойде Бояно!
Какъ съ излѣжи майка ти,
Како те тебе пушила?
Како ти тебѣ нарѣча?
Арно те госпотъ донесе,

Со тебе ке съ кердоса.“
Пойдо'е попой да канѣтъ,
Стояна да го закопѣтъ.
Не го Стояна закопѣтъ,
Тук' го Стояна венча'е.
Кога ми дочу майка ѣ,
Отъ ум-отъ ке съ расипить.
Тѣ съ два-та венча'е.

186.

Еднаква отъ Кукушъ.

Войникъ юнакъ мома сака
Мома сака, мома бѣрка,
Мома не го аресува,
Ареса го Граждоменка
Граждоменка вражка керка,
Пуши стройници за нея,
Стройници съ назадъ вѣрнаха,
Не га даватъ нейна майка,
Нейни тейко, нейни братѣ.
Чудо стое войникъ юнакъ
Чудо стое, да съ чуде,
Какъ да чине, що да чине.
Направи шарена чешма,
Дур' шарена, дур' писана,
Вода-та какъ ледъ студена.
Светъ съ бере, чешма гледе,
Чешма гледе, вода лѣе,
Граждоменка не ъж пушатъ,
Нейни тейко, нейна майка,
Нейна майка, нейни братѣ.
Та и велѣтъ и говоратъ;
„Седи, сестро, нимъ си ходи,
Теб' те лѣжи войникъ юнакъ,
Тебе лѣжи ке т' излѣже.“
Чудо стое войникъ юнакъ
Чудо стое, та съ чуди,
Какъ да чине, що да чине,

Да излѣже Граждоменка.
Зафати цѣрква стредъ село,
Га направи, га испиша,
Свѣтци-те дури зборувать.
Светъ съ бере, да ъж гледа,
Та и малко, и големо,
Та у Турци и кауре;
Граждоменка не ъж пушатъ
Нейна майка и два братѣ;
Они велѣтъ и говоратъ:
„Седи, сестро, немъ си ходи,
Тебе лѣжи войникъ юнакъ,
Сака тебе да т' излѣже.“
Чудо стое войникъ юнакъ,
Какъ да чине, що да праве,
Какъ д' излѣже Граждоменка.
Тогай веле на сестри му:
„Варай сестри, мили сестри!
Ке съ чинамъ жив-мѣртовецъ,
Покрѣте ме съ тенко платно,
Наредите дребни китки,
Па викнете, пропеите,
Нел' к' излѣжамъ Граждоменка.“
Па си легна войникъ юнакъ,
Па легна войникъ съ спростре,
Съ чини жив-мѣртовецъ.
Го покриха съ тенко платно,